

แถลงการณ์จากใจประชาชนคนธรรมดา

เราคือประชาชนธรรมดาที่ยากจนหรือเกือบจน เป็นแรงงานรับจ้าง เป็นเกษตรกร ทั้งคนเฒ่าชรา คนหนุ่มคนสาว และลูกหลานของเรา ที่ยิ่งขาดโอกาสเข้าถึงหลักประกันใดๆ ในชีวิต เนื่องจากความยากจนที่พ่อแม่ประสบมาอย่างต่อเนื่อง รุ่นต่อรุ่น ที่อาศัยอยู่ในประเทศที่ได้ชื่อว่ามีชื่อเสียงล้ำสูงสุด ประเทศที่ไม่อยู่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยมากกว่า 10 ปี ภายใต้ความเหลื่อมล้ำนั้นย่อมมีความยากจน และมีความมั่งคั่ง ความยากจนกระจายตัวไปทั่วถ้วนหน้า ขณะที่ความมั่งคั่งกระจุกตัวอยู่เพียงกลุ่มคนจำนวนเล็กน้อย ทั้งที่ประเทศเชื่อว่าจะยากไร้ซึ่งทรัพยากร อันนำความมั่งคั่งให้เกิดขึ้นได้ เพียงแต่ว่าเป็นความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรเหล่านั้น

รัฐที่เราได้ร่วมก่อตั้งและเลือกสรรผู้บริหารให้เข้ามาทำหน้าที่จัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม กลับเป็นอุปสรรคที่ไม่มุ่งมั่นจะลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม เพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีวิตของทุกคน เมื่อกล่าวถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการมีชีวิตรอด ประชาชนต้องได้รับการดูแลโดยเสมอหน้ากัน มีสวัสดิการถ้วนหน้าตั้งแต่เกิดจนยามชราภาพก่อนสิ้นอายุขัย ข้ออ้างที่ผู้นำและนักการเมืองพรีำพูดเสมอว่ารัฐมีเงินไม่มากพอที่จะจัดสวัสดิการ เป็นคำพูดที่ง่าย ปิดการออกจากตัวโดยไม่คำนึงถึงภาระหน้าที่ที่ตนเองอาสาเข้ามาเป็นรัฐบาล

เราประชาชนธรรมดา ที่วันนี้อยู่ในสังคมสูงวัย ที่คนชราส่วนมากยังอยู่ในภาวะยากจน ไม่มีหลักประกันรายได้เป็นบำนาญดำรงชีพที่เพียงพอ มีระบบบำนาญที่เหลื่อมล้ำกันระหว่างข้าราชการ ลูกจ้าง และคนทั่วไป มีการบริหารจัดการระบบบำนาญที่แตกต่างแยกย่อยออกไป รัฐจัดสรรงบประมาณเต็มที่ในการจัดบำนาญให้ข้าราชการ จำนวนบำนาญข้าราชการนับว่าสูงที่สุด รัฐส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชน นายจ้าง ลูกจ้าง ให้มีระบบประกันสังคมที่มีระบบบำนาญในจำนวนไม่สูงมากนัก และรัฐผลักภาระบำนาญของประชาชนทั่วไป ให้เป็นการออมด้วยตนเอง โดยรัฐเพียงสนับสนุนเล็กน้อย และเมื่อรับเป็นบำนาญจะเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ นี่นับเป็นความเหลื่อมล้ำในระบบบำนาญของรัฐไทย เมื่อประชาชนเสี่ยงตั้งขึ้นถึงความไม่ยุติธรรมนี้ รัฐก็เพียงแต่เลือกหนทางที่ง่ายที่สุดในการจัดการปัญหา ด้วยการลงทะเบียนคนจน เพื่อจะได้อ้างว่างบที่มีจำกัด ควรจัดสรรให้เฉพาะคนจนเท่านั้น

เราขอยืนยันว่า การจัดสวัสดิการเพื่อหลักประกันในการดำรงชีวิต เป็นสิทธิพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับเสมอหน้ากัน เพื่อไม่ให้ซ้ำรอยเดิมกับระบบหลักประกันสุขภาพ ที่ยังมีความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน เราขอเรียกร้องให้บูรณาการระบบบำนาญของทุกกลุ่มคนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน นั่นคือมีบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้า ในอัตราไม่ต่ำกว่าเส้นความยากจน หรือเริ่มต้นบัดนี้ด้วย 3,000 บาทต่อเดือน ยกเลิกระบบเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เปลี่ยนมาจัดสรรงบประมาณบำนาญพื้นฐาน ยกอันดับรายได้ของประชาชน หรือมีหลักประกันรายได้ให้กับคนทำงานทุกคน เพื่อจะได้มีกำลังสะสมออมเพื่อบำนาญของตนได้ เป็นส่วนเสริมจากบำนาญพื้นฐานที่แต่ละคนมีอยู่แล้ว

เราประชาชนธรรมดา ขอแถลง ณ ที่นี้ว่า เราต้องการให้รัฐนี้สร้างหลักประกันยามชราภาพให้ทุกคน โดยการจัดสรรทรัพยากร งบประมาณอย่างเป็นธรรม กระจายความมั่งคั่ง ปฏิรูประบบภาษี และเชื่อมั่นว่าประชาชนมีศักยภาพ มีศักดิ์ศรีเมื่อได้รับการจัดสวัสดิการถ้วนหน้ากัน และเราจะไม่หยุดนิ่งที่จะติดตามตรวจสอบการทำงานของ รัฐ ที่จะลดความเหลื่อมล้ำ กระจายความมั่งคั่ง มุ่งหน้าสร้างหลักประกันรายได้ให้ทุกคนทุกวัยในประเทศนี้

แถลง วันที่ 9 มกราคม 2562 ก่อนการเลือกตั้งทั่วไปของประเทศไทย

เครือข่ายประชาชนเพื่อรัฐสวัสดิการ